

[Alfred Hansen.]

om at styre, dirigere, lede og fordele. Dette er nøgleordet. Retsforbundet må tage afstand fra en sådan politik. Vi er et frihedselskende parti, som ønsker, at der skal være valgmuligheder også på uddannelsesområdet.

Vi får nu ført en god EFG-lov igennem, så godt som i løbet af nogle få minutter, og det vil jeg ønske til lykke med. Jeg er glad for, at socialdemokratiet erkendte sin situation i denne sag og konkluderede, at mesterlæren og EFG udmærket kan køre sideløbende.

Det er muligt, at mesterlæren efterhånden ikke vil være sagen; hvad ved man? Man ved bare, at tilgangen til mesterlæren har været stærkt stigende i de senere måneder, og at frafaldet fra EFG-basisuddannelserne har været større end tidligere. Man kan diskutere grundene hertil, men det er bare en kendsgerning.

Det ville være meget dristigt, hvis dette ting, på trods af den kendsgerning, at mesterlæren frekventeres af stadig flere unge, pludselig sluttede, at den skulle have dødsstødet. Det bliver nu heller ikke tilfældet, og det er godt. Hvis mesterlæren skal dø hen ad vejen, ja, så lad den dø en naturlig død, ikke ved lov. Den må dømmes på sine gerninger, og det samme må være tilfældet for EFG.

Retsforbundet vil gerne stemme for EFG-lovforslaget, men vi må tage afstand fra lovforslaget om Arbejdsgivernes Elevrefusion. Jeg har i undervisningsudvalget ytret ønske om, at man måske kun lader loven gælde for de arbejdsgivere, der er medlemmer af DA, men det viser sig at være umuligt. Hvis det havde været tilfældet, ville vi gerne have stemt for lovforslaget. Men da man under denne lov vil indrulle i tusindvis af arbejdsgivere uden for DA, som jo har givet tilsagn om at medvirke ved administrationen, så kan retsforbundet ikke acceptere det.

Vi vil stemme imod forslaget om Arbejdsgivernes Elevrefusion med de bemærkninger, jeg her er kommet med, og med de bemærkninger, jeg har indføjet i betænkningen, men vi vil altså stemme for EFG-lovforslaget.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Regeringen og socialdemokratiet har ved fremsættelsen af det lovforslag, vi nu behandler, præciseret, hvor vi står i dette komplicerede spørgsmål, og vi har ved andenbehandlingen også understreget, hvor vi stod i forhold til

ændringsforslagene. Jeg skal ikke gentage den debat, vi havde dér.

Hr. Steen Folke havde nogle bemærkninger om, at det ville være bedre at lade forsøgsloven løbe, men glemte ganske at angive, hvorfor i alverden det skulle være bedre, og hvad han troede der ændrede sig i de borgerlige partiers indstilling, fordi lovforslaget skulle behandles i næste samling.

Så nåede hr. Steen Folke i øvrigt også frem til, at der var konstateret et flertal for, at loven skulle fortsætte uændret, og at der oven i købet skulle være konstateret et flertal for, at man ville sikre andendelslærningens løn, hvis dette skete. Jeg gad vide, hvor hr. Steen Folke har set det flertal træde frem. Derfor vil jeg sige, at fra regeringens og socialdemokratiets side mener vi ikke, at det lovforslag, vi nu skal stemme om, er så godt, som vi kunne have ønsket os, men for regeringen er det vigtigt, at der nu kommer en egentlig lov på dette område.

Så skal jeg måske for en ordens skyld erindre om – det har næsten været glemt i de debatter, vi har haft om ændringsforslagene – at i og med at vi forhåbentlig får både dette lovforslag og det næste lovforslag igennem, er eleverne på anden del i EFG-uddannelserne nu sikret den godtgørelse, som de ellers ikke ville få.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 125 stemmer mod 37; 7 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion.

(Lovforslag nr. L 169. Fremsat 26/4 77. Første behandling 4/5 77. Betænkning 27/5 77. Anden behandling 31/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.